

Armagedon

zatim svjetski mir

Armagedon, a zatim svjetski mir

Armagedon je postao uobičajena riječ, jer nevolje šire svoje slutnje po zemlji. Koristi se kada postoje sukobi između naroda i ideologija, posebno kada postoje svjetski previranja. Mediji su ga često koristili, iako je mnogo puta upitno je li pisac doista znao podrijetlo i pozadinu riječi. Većina ljudi misli da se odnosi na veliku borbu ili moćnu bitku u koju je uključen Bog - bitku između dobra i zla - bitku koja će okončati sve bitke

Armagedon je biblijski izraz koji se koristi u završnoj knjizi Biblije i koji se povezuje s „bitkom tog velikog dana Boga Svemogućeg“. (Otkrivenje 16:14) Otkrivenje je knjiga simbola koja prikazuje vjekovnu borbu između istine i zablude, pravednosti i nepravde, Krista i Antikrista. U ovom prikazu, s jedne strane koriste se simboli poput „zvijeri“, „zmaja“, „lažnih proroka“, „Babilona“, „bludnice“, „nečistih duhova“, „žaba“ itd.; a s druge strane „Jagnje“, „nevjesta“, „sveti grad“ i drugi. Armagedon je još jedan od simbola korištenih u knjizi i povezan je s velikom i završnom fazom borbe koja okončava

sadašnje doba, kada Kristovo kraljevstvo pobjednički uzdiže, uspostavljajući univerzalni i vječni mir.

Riječ Armagedon hebrejskog je podrijetla i geografski i povijesno je povezana s brdom Megido. Megido je zauzimao strateški položaj u drevnoj Svetoj zemlji, kontrolirajući važan prolaz u brdovito područje. Opća lokacija Megida bila je veliko bojno polje Izraela. Ovdje su Gideon i njegovih tri stotine ljudi porazili Midjance. Ovdje je i kralj Šaul poražen od Filistejaca.

Mnoge simbolike Biblije slične su prirode onima s kojima je svijet upoznat. Biblija, na primjer, koristi zvijeri za predstavljanje kraljevstava ili vlada, kao i svijet. Korištenje bojnog polja za prenošenje određene ideje također se prakticira u svijetu. Kada kažemo, na primjer, da je vojska dočekala svoj "Waterloo", mislimo da je, iako je neko vrijeme bila pobjednička, konačno doživjela iznenadni i neočekivani poraz. Napoleonov poraz kod Waterlooa uzrokovao je da se ovom konkretnom bojnom polju prida toliko važnosti.

Tako je i s Armagedonom. To je bilo izraelsko bojno polje, i da bismo razumjeli njegovo simbolično značenje u proročanstvima, potrebno je otkriti posebnu karakteristiku povezanu sa svim bitkama u

kojima je sudjelovao drevni Izrael. Nije činjenica da su uvijek bili pobjednici, jer nisu bili. Ponekad je Bog dopustio da njegov narod bude poražen. To je bilo zato što su sagriješili protiv njega i trebali su biti disciplinirani. Međutim, postojala je jedna izvanredna karakteristika svih izraelskih bitaka koja nije bila istinita, i nikada nije bila istinita, za bitke vođene između drugih naroda; to je zato što se Bog umiješao u njih i poništio njihove pobjede i poraze u skladu sa svojim velikim planom vjekova.

Kada uzmemo u obzir ovu činjenicu, riječ Armagedon poprima značenje jednako određeno kao i Waterloo, iako s vrlo drugačijim značenjem. Sugerira borbu u kojoj je Bog definitivno zainteresiran i u kojoj će on voditi ishod - osiguravajući konačnu i slavnu pobjedu snagama pravednosti. Štoviše, kako pokazuju proročanstva, to je posljednja velika bitka vjekova i rezultirat će trajnim porazom svih Sotonskih agenata, pripremajući tako put za uspostavu Kristova kraljevstva. Zato je opisana kao „bitka tog velikog dana Boga Svemogućeg“. - Otkrivenje 16:14

„Taj veliki dan“

Proročanstva jasno pokazuju da je „veliki dan Boga Svemogućeg“ vremensko razdoblje koje

označava kraj sadašnjeg doba. To je vrijeme u kojem ovaj „sadašnji zli svijet“ (Galaćanima 1:4), ili društveni poredak, dolazi kraju. U Bibliji je opisan kao „Dan osvete“ i kao „posljednji dani“. Također se govori o „Danu Gospodnjem“, jer je to vrijeme kada Gospodin intervenira u stvari svijeta kako bi zaustavio njihov ludi i silazni jurnjavi u grijeh i uništenje te uspostavio svoje davno obećano kraljevstvo.

Ovaj „Dan Gospodnji“ je vrijeme na koje se odnosi proročanstvo koje kaže: „Čekajte me, govori Gospodin, do dana kad ustanem da pobijem, jer je moja odluka skupiti narode, okupiti kraljevstva i izliti na njih svoj gnjev, sav svoj žestoki gnjev, jer će sva zemlja biti prožderana vatrom moje ljubomore.“ - Sefanija 3:8

Ovaj „Dan osvete“ nad narodima dalje opisuje prorok Izaija. Napisao je: „Gospodin će izaći kao junak, probudit će ljubomoru kao ratnik, vikati će i rikati, nadvladat će svoje neprijatelje. Dugo sam šutio, stao sam i suzdržavao se, a sada ću vikati kao žena koja rađa, uništiti ću i proždrijeti odjednom.“ - Izaija 42:13,14

Vladavina zla

Otkad su naši prvi roditelji prekršili Božji zakon, zlo je dominantan čimbenik u poslovima ljudske rase. Sotona je vladar ljudskog svijeta. Isus je o njemu govorio kao o "knezu ovoga svijeta". (Ivan 12:31; 14:30) U vrijeme drevnog Izraela, kada je Bog vladao nad svojim izabranim narodom, drugi narodi povremeno su dolazili u kontakt s božanskim autoritetom i moći. Razni poganski kraljevi bili su prisiljeni priznati njegov suverenitet zbog čudesnog načina na koji je štitio i oslobađao svoj narod. Ali prošlo je mnogo dugih stoljeća otkako je svijet svjedočio takvim manifestacijama Božje moći, s rezultatom da vjera u njega i u njegovu sposobnost da vlada u ljudskim poslovima gotovo da ne postoji ni u jednoj vijećnici svijeta.

Bog objašnjava ovu situaciju rekavši da se suzdržao od miješanja u svjetske poslove i da je "čuvao" svoj mir. (Izaija 42:14) Njegov narod, s druge strane, bio je ohrabren da čeka Gospodina do dana kada više ne bude miran, dok ne prestane odustajati od miješanja u ljudske poslove, uvjeren da će se tada uzdići do plijena i da će cijela zemlja - ovaj sadašnji zli svijet - biti uništena „vatrom moje ljubomore“. Upravo u ovom djelu uništavanja zla i zlih sustava, Gospodin se predstavlja kao silan čovjek i potiče

ljubomoru poput ratnika, i to je ono što ubrzava bitku tog velikog dana Boga Svemogućeg.

Dok je Gospodin dopustio Sotoni, velikom Protivniku, da vlada u srcima djece neposlušnosti, nikada nije prestao biti zainteresiran za konačnu dobrobit svojih ljudskih stvorenja. Doista, kroz sve tisuće godina tijekom kojih se suzdržavao od miješanja u vladavinu grijeha i smrti, Bog je, takoreći, postavljao temelje za slavni dan oslobođenja. Ali njegov plan otkupljenja i obnove napredovao je tiho i nezapažen od svijeta. U Armagedonu će se Bog otkriti cijelom čovječanstvu i oči svih naroda otvorit će se da vide njegovu slavu.

Pali Lucifer, personificiran u Postanku kao zmija, a u Otkrivenju 20:2 kao "stara zmija", uveo je grijeh u svijet. Prevario je majku Evu i preko nje naveo Adama da prekrši božanski zakon. To im je donijelo kaznu za grijeh, a to je smrt. Tamo je ljudska rasa počela umirati. Tamo je sebičnost postala motiv gotovo svih ljudskih nastojanja, a iz sebičnosti su proizašli neprijateljstvo, mržnja, zločin i ratovi. Šest tisuća godina umirući svijet se bori, uvijek se nadajući boljim vremenima, ali zbog sebičnosti nikada ne uspijeva postići svoje željene ciljeve.

Božja ruka

Bog još uvijek voli svoje ljudsko stvorenje i u njegovoj Riječi nalazi se nacrt božanskih postignuća koja će na kraju dovesti do potpunog svrgavanja sotonističke vladavine, a također i do uništenja svih onih omraženih elemenata Sotonine vladavine grijeha i smrti koji su tako dugo mučili ljudsku rasu. Način na koji je Božja ruka djelovala u ljudskim poslovima kroz stoljeća otkriva nam se uglavnom kroz briljantan niz obećanja zapisanih u njegovoj Riječi za našu utjehu i pouku.

Iako se neprosvijetljenima može činiti da Božja obećanja predstavljaju samo puste želje drevnih ideologa, ipak se u njima može prepoznati obrazac božanske svrhe prema ljudskom rodu. Kada vidimo taj obrazac i divne pripreme koje je Gospodin činio za konačno oslobođenje čovječanstva iz ropstva grijeha, bolesti i smrti, uvjereni smo da nije bilo neuspjeha božanskog plana - nijednog slučaja u kojem je Gospodin zakazao u ostvarenju svojih velikih i ljubaznih planova.

Prva zraka nade

U svojoj izjavi toj „staroj zmiji“ - Đavlu - Stvoritelj nam daje prvi pokazatelj da unatoč ulasku grijeha u svijet

nije napustio svoje ljudsko stvorenje. Bog je rekao Sotoni da će „potomstvo“ žene „zgnječiti tvoju glavu“. (Postanak 3:15) Da Bog kasnije nije detaljnije naznačio svoje namjere prema ljudskom rodu preko svojih proroka, ne bismo mogli znati što je ova nejasna izjava zmiji zapravo značila. Ali u svjetlu proročanstava postaje jasno da je zgnječenje zmijske glave od strane ženinog potomstva u stvarnosti simboličan opis svrgavanja sotonske vlasti na zemlji i trijumfa Kristova kraljevstva.

U Otkrivenju, poglavlje 20, dan nam je kratak simboličan prikaz metode kojom će ženino potomstvo zgnječiti zmijinu glavu. Rečeno nam je da anđeo silazi od Boga s neba i da hvata tu staru zmiju, koja je Đavao i Sotona, i veže je na tisuću godina. Ovaj moćni anđeo nije nitko drugi nego sjeme obećanja - Krist - i izvještaj nam daje kratak opis uspostavljanja njegovog kraljevstva i njegove tisućugodišnje vladavine. Također pokazuje da tijekom tih tisuću godina mrtvi uskrsavaju i dobivaju priliku živjeti vječno na obnovljenoj zemlji.

Mnogo stoljeća nakon tragedije u Edenu, Bog je ponovno pokazao svoje zanimanje za umiruću rasu dajući obećanje svom vjernom slugi Abrahamu. Rekao je ovom ocu Izraela da namjerava blagosloviti sve obitelji na zemlji. Dajući ovo obećanje, Bog se još jednom osvrnuo na potomstvo, potomka, čije će

rođenje biti usmjereno božanskom providnošću. Bog je potvrdio ovo obećanje svojom zakletvom i ono je predstavljalo osnovu Izraelove nade u dolaska Mesije.

Ovo obećanje su u raznim oblicima ponavljali svi Božji sveti proroci. Što se tiče obećanog potomstva, prorok Izaija je napisao: „Rodilo nam se dijete, Sin nam je dan; vlast će biti na njegovu ramenu; i ime će mu dati: Savjetnik divni, Bog silni, Otac vječni, Knez mira. Povećanju vlasti i mira neće biti kraja, na prijestolju Davidovom i na kraljevstvu njegovu, da ga uredi i utvrdi sudom i pravdom od sada pa dovijeka. Revnost Gospodina nad vojskama učinit će to.“ - Izaija 9:6,7

U ovom obećanju o dolazećoj vladavini pravednosti ističe se činjenica da je njezina pobjeda nad silama zla zajamčena božanskom, čudotvornom moći. Spomenuti Sin je Krist, a prorok izjavljuje da će vlast biti na njegovom ramenu. To znači da božanski Krist preuzima odgovornost za ostvarenje Božje ljubavne namjere da uništi zlo sa zemlje i uzvisi pravednost.

Kako je to utješno! To znači da će neograničena Božja sposobnost, koja mu je omogućila stvaranje milijardi svjetova, koja je stvorila čovjeka i dala mu život, koja i dalje daje život svim živim bićima, osnažiti Kristov napad protiv sila grijeha i smrti koje čine bedem

Sotonine moćne tvrđave bezakonja. Prorok izjavljuje: „Revnost Gospodina nad vojskama učinit će to!“

Rođen Spasitelj

Ovo Izaijino proročanstvo počelo se ispunjavati Isusovim rođenjem. Rođen je kao dar božanske ljubavi i kao jamstvo da će se sva Božja dalekosežna obećanja o blagoslovu svijeta u svoje vrijeme ispuniti. U skladu s tim, koliko su značajne riječi proročanstva anđela koji je, objavljujući Isusovo rođenje, rekao: "Ne boj se, ... Jer ti se danas u gradu Davidovu rodio Spasitelj, Krist Gospodin." - Luka 2:10,11

U dobi od trideset godina, Isus je započeo svoju službu - službu koja je bila stalni podsjetnik da je došao kao glasnik s neba kako bi ispunio Božja obećanja o uspostavljanju svjetske vlade mira i života. Neka od obećanja, opisujući blagoslove mesijanskog kraljevstva, prorekla su otvaranje slijepih očiju, iscjeljivanje bolesnih i uskrisivanje mrtvih. Isus je koristio božansku moć da učini te stvari i tako utvrdio činjenicu da je on doista bio sjeme obećanja i da je Bog koji je dao tako divna obećanja bio obilno sposoban ispuniti ih.

Isusova zemaljska služba bila je vrlo kratka, trajala je samo tri i pol godine. Bio je prorečeni Kralj kraljeva, no nekolicini njegovih neprijatelja bilo je dopušteno da ga razapnu. (Otkrivenje 19:16) Kakav je čudan preokret događaja ovo morao izgledati u mislima onih koji su ga prihvatili kao obećanog Mesiju, onoga koji će vladati „od mora do mora i od rijeke do kraja zemlje“. - Psalam 72:8

Još čudnija, bez sumnje, bila je Učiteljeva filozofija ljubavi, koju je tako kruto prakticirao da je odbio pružiti bilo kakav otpor onima koji su ga uhvatili i ubili. Svi veliki vladari prošlosti i sadašnjosti postigli su i održali svoju moć hrabro se boreći sa svim protivnicima. Ali Isus se nije pokušao braniti, niti je to dopustio svojim učenicima. Na njegovu bespomoćnu glavu pao je gnjev njegovih ljubomornih neprijatelja i bio je položen u grob.

Božji plan nije propao! Apostol Pavao nam kaže da ljubav nikada ne iznevjerava. (1. Korinćanima 13:8) Isus je dragovoljno položio svoj život kao Otkupitelj svijeta, ljubeći čak i svoje neprijatelje. (Ivan 3:16) Iako je Sotona možda mislio da je osujetio božanski plan da Isus bude kralj zemlje, on je samo pomogao u ostvarenju nužnog elementa tog plana, naime, žrtve čovjeka, Krista Isusa, kao „otkupnine za sve“. - 1. Timoteju 2:6

Blagoslovi koje je Bog obećao trebali su biti trajne prirode. Mir koji će Mesijino kraljevstvo donijeti čovječanstvu trebao je biti trajni mir, u kojem će uživati oni koji će, otkupljeni od prokletstva grijeha, imati priliku živjeti vječno. Nije bilo načina da se zajamče takvi trajni i dalekosežni blagoslovi za ljudski rod osim Isusovom smrću kao Otkupitelja i Spasitelja svijeta. Umro je da bi njegovi podanici mogli živjeti i da bi svi koji su umrli imali priliku biti vraćeni u život.

Čovječanstvo još uvijek pati

Gotovo dvadeset stoljeća prošlo je od tog događajima značajnog vremena kada je Isus umro za grijeha svijeta i uskrsnuo od mrtvih božanskom moći, a ipak još uvijek nije prepoznat kao kralj zemlje; a veliki neprijatelj, Smrt, koju je umro da uništi, još uvijek drži prokletu rasu grijehom u svojim pogubnim kandžama. Dok proročanstva prikazuju Isusa kao Kneza mira, rat je nastavio uništavati sreću svake sljedeće generacije od njegova vremena, baš kao što je to činio i prije nego što je došao. Isus je došao dati život, ali ljudi za koje je dao svoj život i dalje umiru. Isus je poučavao i primjerom pokazao put ljubavi i istaknuo njegove prednosti nad sebičnošću - ali sebičnost i dalje vlada svijetom. Zašto?

Sveta Riječ otkriva razlog ovog prividnog kašnjenja. Pokazuje da je tijekom ovih dvadeset stoljeća prividnog neuspjeha Božji plan za oslobođenje ljudskog roda stalno napredovao. Njegov plan za sadašnje doba bio je odabrati iz svijeta čovječanstva narod koji će se pridružiti Kristu u vršenju autoriteta njegova kraljevstva. Sveto pismo mnogo govori o tome, opisujući uvjete pod kojima se mogu nadati da će živjeti i vladati s Kristom. Ukratko, pozvani su hoditi njegovim putem ljubavi, položiti svoje živote kao što je on žrtvovao svoje, dokazati svoju vjernost Bogu, istini i pravednosti time što će biti „vjerni do smrti“. - Otkrivenje 2:10

Iskustva ovih u žrtvi i patnji pripremaju ih za njihovu buduću vladavinu s Kristom. U Božjoj providnosti, njihova uloga u božanskom planu doprinijet će vječnom blagoslovu svih obitelji na zemlji. Dvadeset stoljeća, nezapaženo i nepoznato svijetu, ovi vjerni sljedbenici Učitelja nastavili su jačati mostobran pravednosti i ljubavi iz kojeg će na kraju doći oslobođenje svih zarobljenika smrti. Prije ovog oslobođenja cijelog čovječanstva, vjerna klasa uskrsava od mrtvih u prvom uskrsnuću, da živi i vlada s Kristom. Tada će, pod vodstvom Krista, cijelo čovječanstvo biti probuđeno iz sna smrti i dobit će priliku da zauvijek živi na zemlji.

Kraj doba

Ovo doba u Božjem planu, koje je određeno za odabir i obuku onih koji će vladati s Kristom tijekom Milenijskog doba, gotovo je završeno. Doista živimo u samom kraju doba; stoga je to vrijeme kada bismo trebali očekivati da ćemo vidjeti, i doista vidimo, Božju ruku koja se definitivno i izravno očituje u ljudskim poslovima. Proročanstva Božje Riječi opisuju događaje sadašnjeg vremena i otkrivaju ih kao one koji su neposredno prethodili uspostavljanju Kristova kraljevstva.

Niz katastrofalnih događaja, počevši od 1914. godine, koji su svrgnuli kraljeve s prijestolja, iščupali državne crkve, uništili bezbrojne milijune čovječanstva ratom, glađu i kugom, svi su istaknuti u Svetoj Riječi i svi svjedoče o neizbježnoj činjenici da se Bog više ne suzdržava od miješanja u ljudske poslove, da je dan njegove osвете protiv grijeha i grešnih institucija blizu.

Utješno je shvatiti da konačni ishod sadašnje nevolje naroda nije u rukama sebičnih, zemaljskih vladara, već da će svijetom sutrašnjice upravljati Kristovo kraljevstvo. Također je zadovoljavajuće shvatiti da tijekom sljedećih tisuću godina narodi

neće biti tiranski podvrgnuti jarmu totalitarizma ili korumpiranim oblicima demokratskih vlada.

Pravedni kralj

Kao što smo već vidjeli, Bog je neko vrijeme vladao svojim drevnim narodom Izraelom. U Svetom pismu se o raznim izraelskim kraljevima kaže da su sjedili „na prijestolju Gospodnjem“. (1. Ljetopisa 29,23) Ali taj je dogovor završio svrgavanjem posljednjeg židovskog kralja, Zedekije. Prorok Ezekiel objašnjava da je to trebalo biti „dok ne dođe onaj čije je to pravo“. (Ezekiel 21,27) Ovo se odnosi na Krista, a jasna implikacija je da Bog više neće biti zastupljen ni u jednoj vladi na zemlji dok ne dođe vrijeme za uspostavljanje Kristovog kraljevstva.

Svrgavanje posljednjeg židovskog kralja dogodilo se 606. godine prije Krista, i tada je započelo dugo razdoblje tijekom kojeg je Gospodin dopuštao poganskim kraljevstvima da drže društveno tkivo svijeta na okupu. Ovo razdoblje je u Isusovom proročanstvu opisano kao „vremena pogana“. U ovom proročanstvu Isus je objasnio da će „Jeruzalem“ - simbol židovskog naroda i njihove političke zajednice - biti „gažen“ od strane pogana dok se „ne ispune vremena pogana“. - Luka 21:24

Postoje biblijski dokazi koji pokazuju da su vremena pogana razdoblje od 2520 godina. Babilon je bio prva od poganskih sila koja je vršila vlast unutar ovog razdoblja. Otprilike u vrijeme njegovog početka, Gospodin je dao Nabukodonozoru da sanja da je vidio kip nalik čovjeku, što je Daniel protumačio kao božanski dar vlasti kakav će se vršiti, prvo od strane Babilona, a zatim sukcesivno od strane Medo-Perzije, Grčke i Rima.

U ovoj proročkoj slici, Rim je predstavljen željeznim nogama, a podijeljeno Rimsko Carstvo, kakvo se vidjelo u raznim europskim državama neposredno prije 1914., predstavljeno je prstima kipa. U viziji se vidi kamen kako udara kip u noge, uzrokujući njegov pad i samljevši ga u prah. Daniel objašnjava da ovaj kamen predstavlja kraljevstvo Božje, kraljevstvo koje će u konačnici ispuniti cijelu zemlju.

2520 godina vremena pogana trebalo je završiti 1914. Budući da se ovo proročansko razdoblje odnosilo i na Židove i na pogane kao nacije, događaji od tada trebali bi ukazivati na promjenu statusa i jednih i drugih - i to je doista slučaj. Posljednji ostaci starog Rimskog Carstva uništavaju se - melju se u prah - dok Židovi kao narod posjeduju veći dio Palestine, a nova država

Izrael nastala je 1948. Još uvijek smo u razdoblju mljevenja, ali dovoljno se već dogodilo da se opravda uvjerenje da nevidljive sile našeg sadašnjeg Gospodina već vrše ogroman utjecaj u uništavanju Sotonovog društvenog poretka koji priprema za uspostavljanje Kristovog kraljevstva na zemlji i blagoslov cijelog čovječanstva mirom i životom.

Promatrano s ove točke gledišta, izbijanje Prvog svjetskog rata 1914. predstavlja značajan dokaz da Isus Krist, kao Jehovin general, pokorava narode prije nego što ih primi od Oca kao svoju „baštinu“. (Psalam 2:8) Ono što vidimo da se događa ispunjenje je prvog dijela Sefanije 3:8. Govori o Gospodinu, ili Jehovi, koji ustaje kao svjedok - da osudi zemaljsko društvo - i kaže: „Moja je odluka sabrati narode, sastaviti kraljevstva, izliti na njih gnjev svoj, sav žar gnjeva svoga.“ Mnogi pisci sekularne povijesti Prvi svjetski rat nazivaju početkom svih nevolja koje su od tada obavile čovječanstvo, a Drugi svjetski rat nastavkom neprijateljstava koja su na kratko prestala. Sve se to, i više, dogodit će se u Dan gnjeva Gospodnjeg, u taj „veliki dan Boga Svemogućeg“ (Otkrivenje 16:14), i kao rezultat toga, cijelo tkivo civilizacije je oslabljeno.

Svaka faza nevolje „posljednjih dana“ na narode povezana je s rušenjem Sotonine vladavine. Zapazite, na primjer, proročanstvo iz Izaije 13:4-6. „Buka mnoštva u gorama, kao od velikog naroda; bučna buka kraljevstava naroda okupljenih zajedno! Jahve nad vojskama skuplja vojsku za boj. Dolaze iz daleke zemlje, s kraja neba, Jahve i oružje gnjeva njegova, da uništi svu zemlju. Kukajte! Jer dan Jahvin [Jahve] je blizu; doći će kao uništenje od Svemogućeg.“

Apostol Pavao, u svom opisu Dana Gospodnjeg, kaže da će „iznenadna propast“ doći „kao trudovi trudnice.“ (1. Solunjanima 5:1-3) Trudovi, kao što znamo, dolaze u grčevima s razdobljima relativnog olakšanja između bolova. To je bio obrazac događaja od kraja Vremena pogana 1914. Pavao je pretekao da će ti grčevi biti povezani s povicima „mira i sigurnosti“, i ovo se proročanstvo također pokazalo vrlo točnim.

Prije Prvog svjetskog rata uloženi su ogromni naponi kako bi se uspostavio trajni svjetski mir. 1913. bila je međunarodna godina mira. Zatim je uslijedio prvi nalet razornih nevolja. Nakon rata uslijedili su daljnji povici mira i sigurnosti. Zatim je uslijedila druga globalna borba, nakon čega su uslijedili dodatni povici "Mir, mir!". Raspad se

nastavlja i nastaviti će se sve dok se božanska intervencija ne očituje i ne donese istinski mir svijetu umornom od problema i umirućem svijetu.

Dok se Bog borio za svoj narod na drevnom bojnopolju Megida, dajući im pobjedu kada je njihova poslušnost to zaslužila, njegova strategija nije uvijek bila ista. U slučaju Gideonove pobjede nad Midjancima, Gospodinova strategija rezultirala je međusobnim uništavanjem izraelskih neprijatelja. U drugim prilikama korištena je čudotvorna sila. Tako je i u velikoj bitci kojom se kraljevstva ovoga svijeta odvajaju u pripremi za uspostavu Kristovog kraljevstva. Jedno proročanstvo izjavljuje da će "svaki mač biti protiv svog brata". (Ezekiel 38:21) Kraljevstva ovoga svijeta, u svojoj međusobnoj borbi, već su nanijela strašna uništenja uporištima civilizacije, a kraj još nije došao.

Mnogi su se narodi ujedinili u raznim naporima kako bi spasili svijet od daljnjeg uništenja; ali, kako su proročanstva prorekla, ta udruživanja nisu ispunila svoju svrhu. Izaija je napisao: „Udružite se, narodi, i bit ćete slomljeni.“ (Izaija 8:9,10) Još jedno proročanstvo o ovom okupljanju naroda je Joel 3:1,2. Ovdje se ovo ujedinjenje naroda vremenski povezuje s ponovnim okupljanjem Izraela u njihovoj obećanoj

zemlji. To ukazuje na to da će biti spora oko zemlje i da će se Gospodin tada zauzeti za svoj narod i protiviti onima koji su nastojali lišiti ih njihove zakonite baštine.

Daljnji detalji o ovim posebnim događajima navedeni su u Ezekijelovom proročanstvu, poglavlja 38 i 39. Ukratko, ova proročanstva otkrivaju da će Izrael na kraju ponovno posjedovati zemlju Palestinu, živeći tamo u određenoj mjeri mira i sigurnosti, kada će sa „sjevera“ doći agresorski narodi da „uzmu plijen“. Proučavatelji proročanstva očekuju da će narodi sjeverno od Izraela biti uključeni u ovaj konačni napad agresije i da će se pokušati uništiti Izrael te okupirati vojno strateški važnu Svetu zemlju.

U tom trenutku Gospodin izvana pokazuje svoju intervenciju. Proročanstvo u Ezekielu 38:22 kaže da će se tada Gospodin suočiti s neprijateljima Izraela „pošastima i krvlju; i spustit ću na njega, na njegove čete i na mnoge narode koji su s njim, obilnu kišu i tuču, oganj i sumpor.“ Možda ne znamo koliko će se doslovno ovo ispuniti, ali sigurno je da je u ovom proročanstvu opisan veliki vrhunac Armagedona - te velike borbe u kojoj će Bog upotrijebiti svoju moć da porazi neprijatelje pravednosti i učini da božansko

kraljevstvo postane operativno na blagoslov svih obitelji na zemlji.

Znamo da je to istina, jer proročanstvo otkriva da će, kao rezultat Božanske intervencije, svi narodi - uključujući Izrael, koje Gospodin tada oslobađa - njegovom čudesnom intervencijom imati otvorene oči da vide njegovu slavu. Tada će svi narodi znati da postoji Bog na nebu koji, kroz svog Božanskog Krista, vlada među djecom ljudskom.

Čista poruka

U Otkrivenju 16:13,14 govori nam se o „tri nečista duha“ koji će imati snažan utjecaj u okupljanju naroda u bitku tog velikog dana Svemogućeg Boga. Čisti, ili Sveti Duh Biblije, je Duh istine kako je usredišten u Evanđelju Kristovom. Njegove karakteristike su ljubav, radost, mir, milosrđe, strpljenje itd. Proročki nečisti duhovi su, dakle, očito nesvete sile na zemlji čija zapovjedna propaganda utječe na narode da se okupe i kojom se potiču na rat jedni protiv drugih do smrti.

Nakon Armagedona, kada Gospodin „proždre“ cijeli svijet „vatrom“ svoje „ljubomore“, uništavajući tako sve različite sustave bezakonja, „okrenut će ljudima čist jezik“, ili poruku. Ova poruka, navodi

prorok, rezultirat će time da svi prizovu „ime Gospodnje, da mu služe jednoglasno“. - Sefanija 3:8,9

Ovo će biti jedan od načina na koji će, tijekom Kristove vladavine, ljubav zamijeniti sebičnost kao motivacijsku silu u ljudskim poslovima. I pod upravom tog kraljevstva pravednosti, cijelo čovječanstvo će pronaći zadovoljstvo i radost. Doista, čak će i mrtvi biti uskrsnuti kako bi i oni mogli uživati u životvornim blagoslovima koje nijedan osvajač nikada nije mogao dati svojim podanicima. Krist im može i hoće dati priliku da uživaju vječni život u miru i sreći.

Upravo kroz naše uvjerenje u božansku sposobnost i namjeru da obnovi sve koji izgube živote u Armagedonu, možemo vidjeti Božju ljubav i pravdu u metodi koju je njegova mudrost odabrala da svrgne Sotoninu vlast nad ljudima. Oni koji izgube živote u ovoj velikoj borbi, s Božjeg stajališta, bit će samo spavajući. Njegova moć će ih probuditi ujutro novog dana. Imat će priliku vidjeti konačni ishod velike borbe u kojoj su patili; i bez sumnje će većina njih rado položiti zakletvu vjernosti Kralju kraljeva i Gospodaru gospodara, koji će tada biti priznati vladar cijele zemlje. - Otkrivenje 19:16; Psalam 72:1-

Iskustvo s grijehom i smrću kroz stoljeća bilo je teško, a posebno sada, kada zbog ljudske sebičnosti postoji svjetska „tjeskoba naroda i zbunjenost“. (Luka 21:25) Pouke koje ćemo iz toga naučiti bit će od neprocjenjive vrijednosti, posebno zato što će uvelike povećati cijenjenje blagoslova života koji će biti dan ljudima tijekom tisuću godina Kristove vladavine.

Kroz ovo iskustvo, cijelo će čovječanstvo naučiti strašne posljedice nepoštivanja božanskog zakona. Nasuprot tome, kada se blagoslovi kraljevstva izliju na njih, naučit će o božanskoj dobroti i njihov srdačan odgovor bit će: „Evo, ovo je Bog naš; čekali smo ga, ... radovat ćemo se i radovati se spasenju njegovu.“ - Izaija 25:6-9

Tisuću godina to će kraljevstvo vladati. Njegovi utjecaji radosti, mira, ljubavi i života proširit će se u svaki kutak svijeta. Njegova iscjeliteljska moć ispraznit će svaki bolnički krevet. Njegova životvorna energija doprijet će do svake grobnice. Sve slijepe oči će se otvoriti, a sve gluhe uši će se otvoriti. - Izaija 35

Sotoni više neće biti dopušteno da obmanjuje ili zavodi ljude. Niti će se njegovoj vladavini sebičnosti i mržnje dopustiti da dalje uništava mir i sreću ljudi i

naroda. Kao rezultat obrazovnog programa Kristova kraljevstva, svijet će naučiti prednosti ljubavi i milosrđa nad sebičnošću i mržnjom. Umjesto da osiguraju sve što mogu za sebe, ljudi će naučiti da je prava tajna duboke i trajne radosti u tome da čine sve što mogu za druge.

Božje obećanje Abrahamu da će blagosloviti sve obitelji na zemlji kroz njegovo potomstvo tada će se ispuniti. Kao što smo vidjeli, Krist i njegova crkva, u nebeskoj fazi kraljevstva, bit će to obećano potomstvo i tada će biti kanal životvornih blagoslova svoj obnovljenoj ljudskoj rasi. - Galaćanima 3:29

Sve obitelji na zemlji koje su živjele u Abrahamovo vrijeme i prije, sada su mrtve. Sve obitelji na zemlji koje su živjele od tada, sada su mrtve ili umiru. Stalno rastući broj smrti u svijetu poludjelom od sebičnosti sve nam više ukazuje na veliku potrebu za božanskom intervencijom i možemo se radovati što je to blizu. Činjenica da su svi koje je Bog obećao blagosloviti ili mrtvi ili umiru ni na koji način ne poništava njegova obećanja, jer smo uvjereni da njegova moć može i hoće vratiti život: jer svi koji su u grobovima čut će glas Sina Čovječjega i izaći će. - Ivan 5:28,29

Je li ovo samo pusta želja? Ne, zaista, to je ono što je Bog i Stvoritelj svemira obećao! To je ono što će otkriti masama čovječanstva da nisu stvoreni samo da pate i umiru. To će pokazati da ih je Bog, čija se moćna moć i mudrost otkrivaju u svim stvorenim stvarima, volio i koristio svoju moć kako bi osigurao pobjedničko ostvarenje svoje svrhe u njihovom stvaranju.

Na kraju te tisućgodišnje Kristove vladavine, Sotona - poticatelj svakog zla - bit će uništen. Oni koji mu namjerno nastave služiti također će biti uništeni u "drugoj smrti". Dok su bezbrojne milijarde umrle kao posljedica Sotonine uzurpirane vladavine nad ljudskim rodom, on će biti na popisu žrtava koje proizlaze iz Kristove vladavine. - Otkrivenje 20:10,14

I ne samo Sotona, već će sva zla koja čine njegov zalogaj prijevarnih i zlonamjernih metoda kojima je prevario i porobio pali rod biti pobijeđena. Bolest, bol i tuga bit će uništeni. I sama smrt će umrijeti. - Otkrivenje 21:4

Sve je to zato što će božanska intervencija svrgnuti vladavinu Sotone, „stare zmije“, koji je naveo naše praroditelje da prekrše božanski zakon i navukao na sebe i svoje potomstvo kaznu smrti. Jedan od prekrasnih simbola koji nam je dan u Knjizi

Otkrivenja kako bi se ilustrirala božanska intervencija za spašavanje ljudskog roda od smrti je „sveti grad“ koji silazi od Boga s neba. - Otkrivenje 21:2

U Bibliji, grad predstavlja vladu, a sveti grad je pravedna vlada. Ali nije ljudskog podrijetla. Nije vlada koju su stvorili ljudi. Ona proizlazi od Boga, s neba, i uspostavljena je na zemlji. Ranije u Knjizi Otkrivenja, pozornost se skreće na vrlo nesveti grad zvan "Babilon". Neko vrijeme vladao je nad kraljevima zemlje.

S ovim "gradom bludnice" povezana je simbolična "zvijer" - još jedan simbol nesvete vladavine. Postoji borba između zvijeri i janjeta - Krista. Zvijer, zajedno s nesvetim gradom Babilonom, je uništena.

Tako je pripremljen put za sveti grad, kroz koji Janje, zajedno sa svojom zaručnicom, vlada nad narodima. Ova nova vladavina značit će da je Bog istinski zastupljen na zemlji. Objašnjavajući ovu točku, Otkrivenje kaže: „Čuo sam snažan glas s neba gdje govori: ‘Evo, šator Božji je s ljudima i on će prebivati s njima, i oni će biti njegov narod, i sam Bog bit će s njima i bit će njihov Bog.’“ - Otkrivenje 21:3

Kad je Bog zbog grijeha povukao svoju naklonost od ljudskog roda, ljudi su počeli umirati. David je

napisao: „U njegovoj je naklonosti život.“ (Psalam 30:5) Kada se Bog ponovno „prebiva“ s ljudima, kada se njegova naklonost očituje prema njima kroz posredstva Kristova kraljevstva, svetog grada, jedan od blagoslovljenih rezultata bit će uništenje smrti. Pavao je napisao da će Krist vladati dok mu se svi neprijatelji ne polože pod noge i da će posljednji neprijatelj biti uništen smrt. (1. Korinćanima 15:25,26) Otkrivenje naglašava istu blagoslovljenu misao. Objašnjavajući rezultate Božje uzvraćene naklonosti prema narodu, što se očitovalo u svetom gradu koji preuzima kontrolu nad ljudskim poslovima, on piše: „Bog će obrisati svaku suzu s njihovih očiju i smrti više neće biti, ni tuge, ni vapaja, ni boli više neće biti. Jer prijašnje je prošlo. I onaj koji sjedi na prijestolju reče: 'Evo, sve činim novo.' I reče mi: 'Napiši! Jer ove su riječi istinite i vjerne.' - Otkrivenje 21:4,5

Hvala Bogu za ovo jamstvo konačnog trijumfa pravednosti nad grijehom i smrću! Kad shvatimo da je kraljevstvo koje će očitovati Kristovu pobjedu tako blizu, ne moramo se užasnuti pomisli na svjetsku borbu Armagedon koja će uzrokovati rušenje posljednjih ostataka Sotonine vladavine. Znamo da je to potrebno kako bi ljudi imali punu i nesmetanu priliku prihvatiti Kristovu vladavinu. Zaista, sada bismo trebali moliti s većim žarom nego ikad: „Dođi

kraljevstvo tvoje! Budi volja tvoja na zemlji kao što je na nebu.“ - Matej 6:10